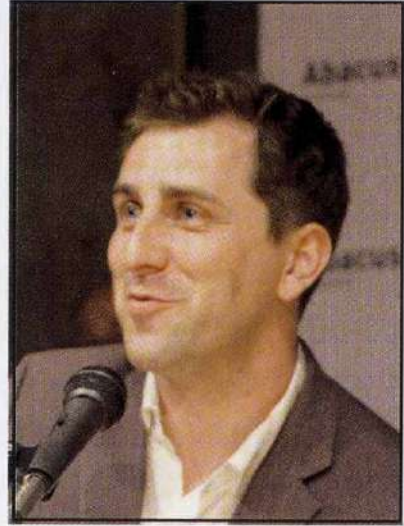

MÓN CONTEMPORANI

Motius per a l'esperança

Antoni Comín

Professor de la URLL. Diputat al Parlament.
Membre del Centre d'Estudis Cristianisme i Justícia.

El títol aquest de MOTIUS PER A LA ESPERANÇA, es pot referir a molts aspectes, a molts sentits :

- HISTÒRICA
- POLÍTICA
- QUE LA VIDA SIGUI MILLOR
- UNA SOCIETAT MÉS JUSTA,
- UNA HUMANITAT MÉS HUMANA

Tenir esperança d'una primavera eterna, que mai no s'acaba de produir del tot.

Esperança HISTÒRICA. Referent a aquesta xerrada que voldria fer avui amb vosaltres ,voldria poder respondre a dues preguntes.

1a -Tenim dret a l'Esperança HISTÒRICA ? És legítim tenir esperança. Millor dit PER QUÈ hauríem de tenir Esperança ?

2a -Quina Esperança concreta hauríem de tenir en aquest moment present ?

La història de la humanitat és la historia del PROGRÉS; per tant, el progrés fa que sempre el futur sigui millor que el passat. La ciència avança. Cap coneixement que ha fet la ciència es perd. És innegable que hi ha progrés científic, cada vegada la humanitat sap més coses. Cada vegada es poden aconseguir fites més elevades; econòmicament, tecnològicament, científicament, culturalment, socialment.....

També es progressa MORALMENT. La societat cada vegada s'esforça per ser més justa, més exigent, amb més drets humans i civils.

Coses que eren tolerables o legals al segle XVIII, no ho eren al segle XIX, i menys al segle XX. I filarem més prim al segle XXI. La pena de mort n'és un clar exemple .En l'actualitat, cap país europeu, ni Rússia, accepten la pena de mort. S'ha progressat.

La mirada contrària diu NO. Durant El segle XX hi hagueren dues guerres mundials amb 40 milions de morts, i el més gran i vergonyós extermini de la humanitat, com es pot dir que hi ha progrés moral? La capacitat de l'home pel bé i pel mal ha canviat?.

Pot semblar que no ens en sortim, però jo soc optimista, i crec que sí que ens en sortim, i que cada tragèdia ens ha servit per aprendre i que mai més torni a succeir.

Al món hi ha avenços i retrocessos. Canviem amb positiu. A poc a poc, però, es va endavant.

El pacte del Milenni, les O.N.G, la Comunitat Europea, les Nacions Unides, són una esperança. Amb objectius encara a mitges, sí, però en camí.

Un monument dedicat a W. Bennjamin, i inaugurat a Port-Bou, per Pujol, Maragall i el premier francès, diu «ÉS GRÀCIES ALS DESESPERATS QUE TENIM DRET A L'ESPERANÇA».

Tornarem a tenir més tragèdies ? NO HO SABEM.

Tenim l'obligació de treballar perquè això no passi, SÍ.

L'esperança mira cap a un futur, però s'alimenta d'un passat.

És per la memòria dels perdedors, dels pringats, dels desesperats, que tenim l'obligació de treballar per un món millor.

JO CREC QUE TENIM MOTIUS PER A L'ESPERANÇA !

13 de maig de 2009